

CURIERUL CREȘTIN

ORGAN OFICIAL AL EPARHIEI DE CLUJ—GHERLA CU UN ADAOS NEOFICIAL.

Abonamentul pe un an 200 Lei. Apare de 2 ori pe lună. Inserțiunile se primesc după învoială

Partea oficială.

Hirotonire.

În ziua de 14 August a. c. au fost hirotoniți întru *ipodiaconi* și *diaconi* iar în ziua de 15 August a. c. sărbătoarea Adormirii Maicii Domnului, la sfânta Mănăstire dela Nicula, întru *preoți*, clericii diecezani absolvenți: *Nicolae Ciceu, Tiberiu Fett, Nicolae Hațegan și Gavril Blaga.*

Gherla, la 16 August 1931.

Nr. 4471.

Primire în Clerul tânăr.

Cu ocaziunea concursului ținut în 18 August 1931 s'au primit în Clerul tânăr și pe cursul I. a' Academiei noastre de Teologie, următorii tineri cu bacalaureat:

1. Ciurdărean Aurel din Sălișca, 2. Costan Ioan din Rebrîșoara, 3. Demian Emil din Coșbuc, 4. Irimieș Octavian din Năsăud, 5. Meruțiu Victor din Cristești-Ciceului, 6. Muste Ioan din Coruieni, 7. Nicula Alexandru din Târlișua, 8. Poienariu Alexandru din Săsar, 9. Prăhase Vasile din Năsăud, 10. Someșan Victor din Sărata.

Din șed. conz. 18 August 1931.

Nr. 4610.

Sărbătorile naționale și aniversările Familiei Regale.

Înaltul Minister al Instrucțiunii Publice și al Cultelor cu adresa Nr. 11771—1931 ne comunică tabloul, pe care l-a primit sub Nr. 4332—1931, dela Președinția Consiliului de Miniștri, referitor la sărbătorile naționale și aniversările Familiei Regale, când urmează a se oficia Te-Deum, la care iau parte autoritățile civile și militare.

Acestea zile, în cări-lăsăm, ca în toate bisericile noastre parohiale să se officieze Te-Deum sau Părăstas sunt:

1. Ianuarie: *Anul nou, Te-Deum.*
6. Ianuarie: *Boboteaza, La orașe onoruri militare la sfințirea apei.*

24. Ianuarie: *Unirea Pricipatelor, Te-Deum.*

Vinerea Mare și la Sf. Paști; La orașe onoruri militare la slujba înmormântării și Învierii Domnului.

10 Maiu: *Proclamarea independenței și a Regatului, Te-Deum;* la orașe defilarea trupelor.

Ziua eroilor. (Înălțarea Domnului). Procesiune la mormintele Eroilor și părăstas pentru Eroii Neamului; la orașe onoruri militare.

8 Iunie: *Aniversarea urcării pe Tron a M. S. Regelui Carol II. Te-Deum.*

22 Iulie: *Ziua numelui M. S. Regina Maria, Te-Deum.*

16 Octombrie: *Ziua nașterii M. S. Regelui, Te-Deum.*

29 Octombrie: *Ziua nașterii M. S. Reginei Maria, Te-Deum.*

8 Noembrie: *Ziua numelui Măriei Sale Mihai, Mare Voivod de Alba Iulia, Te-Deum.* În aceasta zi se serbează și *ziua nașterii (25 Octombrie).*

La serviciile divine din zilele de mai sus oficiile parohiale vor invita toate autoritățile locale atât civile cât și militare.
Din șed. conz. 25 August 1931.

Nr. 4552.

Numiri.

Onoratul *Nicolae Ciceu*, preot nou-hirotonit, este numit administrator local la parohia *Vima mare (D. Câțcăului).*
Din șed. conz. 25 August 1931.

Nr. 4729.

Onoratul *Gavril Blaga*, preot nou-hirotonit, este numit administrator local la parohia *Bădești (D. Giulei).*

Din șed. conz. 25 August 1931.

Nr. 4728.

Episcop Dr. Iuliu Hossu

Partea neoficială.

Peregrinajul dela Nicula.

— Jubileul de 1500 ani al Conciliului Efesin. —

Devoții Mariei au scris anul acesta una dintre cele mai frumoase pagini în cronicile marilor peregrinaje dela Sfânta Mănăstire a Niculei. Cum am prevăzut, serbările jubilarie ale Conciliului Efesin, cari s'au desfășurat la Praznicul Adormirii Maicii Domnului la aceasta Mănăstire, au atras o mulțime mare de peregrini din toate părțile Ardealului de Nord și a Maramureșului. Din 13 până în 15 August a. c. s'au perindat la Sfântul Lăcaș al Maicii Domnului, în cucernice grupuri, peste 50.000 de credincioși, veniți, pedestru, din depărtări mari: dela Bistrița și Năsăud, de pe Câmpie și de pe Someș, din Sălaj și de pe Eriu, din Chior și din Țara Oașului și din Maramureșul lui Dragoș Vodă. Cu deosebită mângâiere am putut constăta, că *în deosebi din Maramureș și din Țara Oașului, anul acesta au fost cu mult mai mulți peregrini, decât în anii trecuți.* Numai în ziua praznicului și în prescarea aceleia, la Paraclisul și Liturgia, pontificată de *Prea Sfințitul Iuliu*, a azistat o mulțime de aproximativ 25—26.000 peregrini, îndesuiți pe colina amfiteatrală, ce încercuie Mănăstirea, atașându-se la rugăciunile și cântările de glorie, ce se aduceau în onoarea *Născătoarei de Dumnezeu.*

De cu zile înainte de marele praznic al Sfintei Mariei Mari, de dimineață până seara, am văzut trecând sub ochii noștri, pe străzile orașului Gherla, pâlcuri de peregrini, mergând spre Nicula, locul de ușurare și de liniștire a multor inimi sbuciumate, cari în calea turbure a vieții căutau liniște și refugiu în scutul sigur al Mariei.

În Gherla, după ce în cântece Mariane fac vizita bisericilor: a catedralei greco-catolice, a bisericii franciscane și a catedralei armeano-catolice, peregrinii, obosiți trupește, dar reînviați, liniștiți și odihniți sufletește, își îngăduie un mic popas, după o cale lungă, închinată Reginei Cerului și era atâta poezie, atâta înălțare sufletească — ce îți dădea atât de mult de gândit — în popasul acesta!... Țărani, țărance, tineri, bătrâni, toți conduși de acelaș gând și de aceeași dorință, se așezau pe pajiștea retrasă a unui colț de stradă și în costumul pitoresc al regiunilor, de unde veneau, mâncau tradiționala lor pâine cu ceapă: iar în altă parte, alții continuau cântecele religioase.

Scurtele popasuri repede se terminau, alții le ocupau locul, cari iarăși plecau... și așa zile de zile veneau, poposeau și plecau, în cântece duioase, mângâietoare și mișcătoare de „*O Marie, cântăm Ție*“.

Anul acesta sărbătoarea zilei de 15 August a avut la Nicula — precum am atins și mai sus — o amploare mai mare, decât în alți ani. S'a serbat jubileul de 1500 de ani dela Conciliul Efesin din 431, când sfinții Părinți ai Bisericii Catolice au dărâmat din temelii turnul babilonic al rățacirilor Nestoriene. Și acestor serbări poporul român — și în cazul nostru peregrinii, cari au alergat la Mănăstirea Niculei — dela mic la mare, le-a dat fastul cuvenit Celeia, care este cu adevărat Născătoare de Dumnezeu.

Serbările au luat început Miercuri în 12 August dimineață, desfășurându-se într-o atmosferă de adâncă reculegere și pietate sufletească, conform programului publicat de mai înainte. În cadrele Liturgiilor și Paracliselor, Reverendisimul Domn. *Dr. Victor Bojor*, canonic, Părintele-archidiacon *Ioan Coste*, protopopul Gherlei și Părintele *George Neamțiu* din Hășdate, în pre-dici bine tâlcuite au arătat învățătura adevărată a Bisericii și a Părinților Efesini și au zugrăvit gloriile și frumusețile Mamei lui Dumnezeu și a Maicei noastre. Fructul acestor predici eclatant îl manifestă *miile de mărturisiri și cuminecări, ce au avut loc în aceste zile la sfânta Mănăstire.*

Serbările jubilarie au culminat în Paraclisul de Vineri, 14 August seara, și în sfânta Liturgie arhierască din ziua Praznicului, cari au fost pontificate de Prea Sfințitul nostru Episcop. Atât la Paraclis, cât și la Liturgia Prea Sfinția Sa a ținut câte o cuvântare vibrantă în colorii oratorice, în cari prin măiestrice expresii, plin de entuziasm, a arătat virtuțile Maicii Domnului și grațiile, ce le împarte îmbelșugat asupra devoților săi. Acoperiți și reînviați de aceste cerești daruri se vor reîntoarce cuvioșii peregrini dela Nicula la vetrele lor, ducând tuturor celor de acasă binecuvântarea cerească a *Mariei: Mamei noastre cerești.*

La sfânta Liturgie pontificală din ziua Praznicului au fost hirotoniți întru preoți patru noui leviți ai Domnului, absolvenții de Teologie: *Gavril Blaga, Nicolae Ciceu, Tiberiu Fetti și Nicolae Hațiegan.* După

sfânta Liturgie — la care s'au cuminerat din mâna Prea Sfinţitului *mai multe sute de credincioşi* — şi care s'a terminat abia la orele 2 după masă, Prea Sfinţitul, după o scurtă recreare, s'a reîntors la Reşedinţă, iar peregrinii asemenea au plecat, în aceleaşi grupuri, cum au venit, la vetrele lor.

Laicii priveau uimiţi: unii admirând credinţa celor, ce veniţi din depărtări să se închine Mariei, nu au cruţat nici timpul, nici oboseala, ci luându-şi merinde sărăcicioasă au alergat la Acea, care este limanu! celor încercaţi; alţii, mai brutali, cari nu ştiu să admire, ci numai să rădă şi să

dispreţuia că, aceşti preţinşi „intelectuali”, rădeau, preocupaţi de propria lor prostie, de statornicia şi credinţa celor săraci în cele trecătoare, dar bogăţi în virtuţi... Regina Cerurilor, însă „Mângâierea celor întristaţi”, în ciuda unora, în sarcasmul altora şi în credinţa vie a multora, a fost preamărită, a fost glorificată. La Nicula noroade peste noroade au cântat, însufleţite, entuziasmte, cântările de nărire în onoarea Mariei şi ceriurile s'au deschis primind laudele celor credincioşi şi binecuvântând pe cei evlavioşi.

Rep.

Sfîntirea bisericii din Bistriţa-Bârgăului

— O frumoasă manifestaţie creştinească în „Graniţă” —

Zilele de 22 şi 23 August c. au fost prilej de rară înălţare sufletească pentru parohia română unită Bistriţa-Bârgăului. În ziua dintâi, preoţimea din Vicariatul Rodnei şi-a ţinut conferinţa anuală. În frunte cu Vicarul Dr. Titus Malai, au participat 33 preoţi, restul de 5 şi-a scuzat absenţa. Reverendisimul d. Vicar deschiză d conferinţa accentuiază rostul ei în vremurile de azi, vitrege bisericii. Subliniază idealismul şi lupta dărză, ce trebuie să preocupe tot mai mult preoţimea noastră faţă de curentele distrugătoare, ce întunecă orizontul religiunii celei adevărate alui Hristos. A conferenţiat apoi pâr. arhidiacon din Şant, P. Grapini despre „Stelele conducătoare pentru preot în pastoraţia lui individuală şi colectivă”. Bazat pe o experienţă pastorală îndelungată şi bogată, conferenţiarul s'a mărinit mai mult asupra calităţilor unui bun preot şi mijloacele lui de perfecţionare. În programa adunării a figurat şi darea de seamă a situaţiei religio-morală din fiecare parohie. Pentru anul viitor s'a fixat conferinţa preoţească în parohia Zagra.

În după ameză zilei s'a făcut primirea Prea Sfinţiei Sale Părintelui Episcop Dr. Iuliu Hossu, care a venit pentru sfîntirea bisericii cu automobilul din Gherla. Întru întimpinarea Arhiereului au alergat două banderii de călăreţi, unul al tineretului din parohiile unite iar celalalt al pădurarilor din Valea Bârgăului. La cele două porţi triumfale ridicate de credincioşi. Arhiereul a fost bineventat de autorităţile locale administrative şi de preotul ortodox al parohiei *Monda*. La uşa bisericii l'a primit parohul unit P. Zagrai, Arăspuns Preasfinţitul, mulţumind de primirea călduroasă, ce

i s'a făcut. Intrându-se în biserică s'a început actul sfîntirii bisericii în legătură cu Vecernia zilei.

A doua zi, în 23 August, s'a continuat acest act la Liturgia pontificată de Prea Sfinţitul Iuliu, încunjurat de 36 preoţi. Biserica a fost neîncăpătoare pentru mulţimea credincioşilor adunaţi cu acest prilej. Am remarcat oaspeţi veniţi dela Bistriţa şi din toate comunele Văii Bârgăului. A asistat la sf. Liturgie şi o mulţime de credincioşi ortodoxi cu preoţii lor, în frunte cu pâr. protoiereu Suceava din Prundul-Bârgăului. Înainte de cetirea sf. Evanghelii s'a încunjurat biserica de trei ori, şi apoi s'a continuat înlăuntru cu sf. Liturgie, la sfârşitul căreia a predicat Prea Sfinţitul dela tribuna ridicată afară în grădina bisericii. Predica a fost în legătură cu Evangelia zilei.

Rezum cele spuse în următoarele: Ce minunată pildă pentru câştigarea vieţii vecinice ne întinde învăţătura Evangheliei cu tînărul care a întreat pe Mântuitorul, ce trebuie să frcă pentruca să dobândească aceasta viaţă. E îndemnul pentru ascultarea de Biserică şi învăţătura ei. Dumnezeu putea să vestească evangelia la toată făptura, să vorbească fiecărui suflet, putea să trimită la propovăduirea cuvântului său, pe ingerii săi. N'a făcut-o însă aceasta. Vestirea Evangheliei şi a învăţăturai Lui a incredinţat-o Apostoliilor şi urmaşilor acestora. Aceasta învăţătura curată, întreagă, neprihănită se află în sinul Bisericii, predicată de şirul neîntrerupt al urmaşilor Apostoliilor în decurs de 19 veacuri. Aceşti Apostoli şi urmaşii lor au chemat şi chiamă la adevărata credinţă pe cei doritori de mântuire, spun cuvântul Domnului, vestesc pocăinţa cea ade-

vărată, și iertarea păcatelor. Acest șir neîntrerupt nu-l pot arăta, însă, prorocii mincinoși din zilele noastre, cari ademenesc sufletele la întunec. Apostolii adevărați ai Domnului pregătesc sufletele pentru împărăția lui Dumnezeu, care împărăție se poate câștiga aici pe pământ, prin credința cea adevărată și fapte bune. Viața adevărată vecinică și fericită se începe aici, pe pământ, pentru toți, cari ascultă cuvântul lui Dumnezeu. Numai aceștia sunt fericiți în mijlocul suferințelor, greutăților și necazurilor ce ne întimpină la tot pasul în aceasta vale a plângerii, — aceștia, cari ascultă cuvântul Domnului îndreptat către tinărul din Evanghelie: să ții poruncile, să iubești pe Dumnezeu și pe deaproapele. Durerile, suferințele, necazurile din lume noi ni-le facem, noi ni-le pregătim, pentru că nu plinim cuvântul Domnului, nu ascultăm de Dumnezeu, fiii Lui Dumnezeu fiind ne facem vrășmașii lui și ascultăm de prorocii mincinoși, fie nuniți și pocăiți, dar nepocăiți în suflet.

Învățătura curată, la cuprinsul tuturor, e cuvântul Domnului, pentru cel învățat și neînvățat, pentru cel bogat și sărac; e drumul, cărarea, care duce la mântuire la câștigarea împărăției lui Dumnezeu. Primiți acest cuvânt al Domnului, toți, care ați jertfit și ați alergat la sfințirea acestui lăcaș al Domnului, pentru că darul și binecuvântarea Domnului să se reverse din prisosință asupra voastră, a casei și familiei Voastre. Rămâneți în dragostea Domnului, — încheie Preasfințitul, cuvântarea Sa de toată frumusețea și plină de învățături mântuitoare. Plăsurile mănoase dela poalele munților Rodnei și Bârgăului, și care ne încunjurau într-o panoramă de natură bogată, frumoasă, scaldată în razele călduroase ale soarelui de sfârșit de vară, au dus departe cuvântul însuflețitor al bunului Arhieru. La sfârșitul predicii, mulțimea credincioșilor a primit în genunchi Binecuvântarea Apostolică a Preafericitului Părinte dela Roma, dată din prilejul sfințirii bisericii.

Actul sfințirii a luat sfârșit la orele 2 după masă, după care au urmat recepțiile la casa parohială. S'a înfățișat înaintea Arhierului preoțimea unită în frunte cu Vi-

carul, la care s'a alăturat și protopopul Bistriței, păr. Petringel. A urmat preoțimea ortodoxă, curatoratul bisericii sfințite, autoritățile administrative locale; ocolul silvic din Prundul-Bârgăului, corpul didactic de pe Bârgaue, delegația inginerilor, delegația preoților, brigadierii silvici, jandarmeria și alții.

La banchetul ce s'a dat în sala primăriei a toastat Preasfințitul, arătând momentul bucuriei prilejuit de actul sfințirii. Sufletele se bucură, a zis între altele, pentru jertfele aduse pe altarul Domnului, dându-se dovadă de multă putere și vieță sufletească. Închină pentru Preafericitul Părinte dela Roma și M. Sa Regele și pentru înșănătoșarea Neamului prin credință. A urmat Păr vicar Dr. Titus Malai, care a ridicat păharul pentru Episcop, păr. arhidiacon Grapini pentru protoereul Suceava și buna armonie între frați, Protoereul Suceava a mulțumit pentru atențiunea ce s'a dat bisericii ortodoxe și cuvintele călduroase ale Preasf. Episcop. Directorul școlii de arte și meserii din Prundul-Bârgăului, Mihăilescu, asemenea și-a exprimat mulțumirea sufletească pentru serbarea creștinească și națională la care a participat. Preasfințitul Episcop la sfârșit a mulțumit parohului local pentru buna primire și a încheiat spunând, că după 11 ani revăzând plăsurile Graniței Năsăudene, se desparte cu aceeași căldură, ducând nouă merinde sufletească pentru vizitația canonică ce peste câteva zile o începe în parohiile din Munții Apuseni.

Un cuvânt de laudă și admirație trebuie să aduc pentru Reuniunea de cântări din Feldru, care condusă cu multă pricepere de păr Ștefănușiu, a dat răspunsurile la Liturgie și ne-a înălțat sufletul în decursul mesei cu Imnul ocazional în onoarea Prea Sfințitului d. Episcop cu un imn religios și câteva cântece naționale. Seara la orele 8 aceeași Reuniune de cântări a dat un concert bine reușit și cu un program bogat în sala hotelului comunal din Prundul-Bârgăului.

Gavril Bichigean
protopop.

Ocupațiuni blestemate

(continuare).

— Bine te-am regăsit, tinere „levit“.
— Bine-ai revenit, cinstite părinte.
— Să nu-ți imaginezi că mi-am uitat de subiectul cu care ne-am întreținut acum

câtăva vreme. Și n'am uitat nici întrebarea ce mi-o adresa-și către sfârșitul convorbirii noastre.

O, nu! Eu am multă încredere în in-

teresul, ce mi-l purtați. — Ei bine, acum îți voi răspunde. Dacă mi amintesc bine, îmi cereai cu o nuanță de ironie, pe care eu o îngădui tineretei Tale, să ți arăt, că în ce constă aceea minunată viață lăuntrică pe care-o slăvisem cu atâta dărnicie. Nu va fi nefolositor să recapitulăm nițel cele ce-am spus până acum. Nu i așa, am fost pornit dela.. titlu pe care, bietul, deabea-l rostisem și mi-l'ai și săgetat cu o... întrebare! În cuvintele sf. lui Bernard: „ocupațiuni blestemate” — destul de aspre în aparență dar perfect justificate în fond — eu sintetizasem ideea centrală a conversației noastre și anume: Apostolat trainic nu se poate clădi decât pe temelia solidă a vieții lăuntrice a lucrătorului evanghelic. Mi-ai ripostat: e suficient pentru rodnicia apostolatului să pleci bineintenționat și să uzezi de mijloace iertate. Și atunci am căutat să te conving — în ce măsură am reușit, nu știu — că aceea intențiune bună, de care te agăți, nu poate să existe fără serioasă viață interioară, asta din motive naturale și supranaturale arătate de psihologie și de dogmă; că ceea ce dă, tinere, etichetezi drept intențiune bună, nu i decât un firav elan tineresc, o sete trecătoare de ideal și nu o pasiune cu rădăcini adânci în realitatea vieții. Dezinteresul pe care-l tămăiezi nu-i decât o vagă chemare a Idealului în sensul cel mai abstract al cuvântului, nicidecum o îmboldire neodihnită a dragostei față de Hristos. Iar această dragoste e fructul vieții interioare, e viața aceasta însăși.

În chipul acesta ajunseserăm la întrebarea d-tale; ce-i viața lăuntrică? I-a venit rândul. Cum eu mă pretind „magister” în cele ascetico-duhovnicești, recurg la rândul mi la autorul citat: „Dom. Chautard: L'âme de tout Apostolat”. În scurt am anunțat noțiunea vieții lăuntrice, când am zis, că e dragostea față de Hristos. Dar să ascultăm: „Viața creștinească, Pietatea, Viața interioară, Sfințenia, nu diferă între sine în chip esențial: sunt doar diversele grade ale aceleiași dragoste”... *Activitatea unui suflet care reacționează spre a-și regula înclinările sale firești și se străduiește să-și câștige obiceiul de-a judeca și a se conduce în toate după luminile Evangheliei și după pildele Domnului Hristos*. În rezumat asta-i viața lăuntrică: un dublu și neîntrerupt efort: *aversio a creaturis*, întoarcerea dela fapte și *conversio ad Deum* îndreptarea spre Dzeu

Amintitul duhovnic scriitor deapănă pe 11 puncte-fușei „*ceea ce fiecare fi obligat să accepte pentru oârmuirea intimă a sufletului său, ca absolut sigur*” — alte cuvinte 11 axiome spirituale. Le rezum:

I. Hristos, El însuși, trăiește în mine

prin viața supranaturală a credinței, a nădejzii și a dragostei căci El este cauza *meritorie, exemplară și finală* iar, ca și Cuvântul cu Tatăl și cu Spiritul, cauza *eficientă* a grației sfințitoare din sufletele noastre. Prezența Lui nu-i reală, ca în Euharistie, ci o prezență de acțiune vitală, ca acțiunea capului asupra mădușilor. Această viață supranaturală inaugurată prin Botez, desăvârșită de Mir, redobândită prin Pocăință, sporită de Cuminecătură, este viața mea creștinească.

II. Prin această viață, Isus îmi împărtășește Spiritul Său. În chipul acesta El devine principiu de activitate superioară, care mă mână, dacă nu mă opun, să gândesc, să judec, să iubesc, să voiesc, să sufăr, să muncesc cu El, în El, prin El, ca El.

Acțiunile mele exterioare devin manifestarea acestei vieți a lui Hristos din mine. Astfel eu tind să realizez idealul vieții interioare formulat de sf. Pavel: *Acum nu mai trăesc eu, ci viețuiește întru mine Hristos*.

III. Unul dintre cele mai puternice mijloace de a câștiga această viață lăuntrică este intensificarea credinței în prezența lui Hristos din mine. Când din această prezență voi face o realitate vie, care să pătrundă toată atmosfera facultăților mele, Isus atunci va deveni lumina, idealul, sprijinul, sfetnicul, scăparea, tăria, medicul, mângâietorul, bucuria și dragostea mea.

IV. „În proporția intensității dragostei mele față de Dumnezeu, în aceeași măsură viața mea supranaturală poate să crească în fiecare moment prin o nouă infuziune a grației prezenței active a lui Isus în mine; infuziune produsă:

a) cu prilejul actelor meritorii (virtute; muncă; suferința sub variatele ei forme; lipsirea de fapte, durere fizică, sau morală, umilire, abnegație; rugăciune, liturgie, acte de devoțiune față de Preacurata etc.)

b) prin Sacramente, în deosebi: Euharistia. E sigur așa, dar și această urmare mă strivește prin sublimitatea și adâncimea ei, dar mai vărtos mă îmbucură și mă încurajază, e sigur, deci, că prin *orice* eveniment, persoană sau lucru, Tu însuși, te înfățișezi obiective, la mine, în fiecare clipă. Tu îți tănuiești sub aceste aparente înțelepciunea și dragostea Ta și îmi ceri conlucrarea mea pentru sporirea vieții Tale în mine. O sufletul meu, e Isus acela, care ți-se înfățișează prin *grația clipei prezente*, fie că-i vorba de rugăciune de zis, liturgie de celebrat sau de ascultat, lectură de făcut, acte de penitență, de zel, de lepădare, de luptă, de încredere, de dragoste, de produs. Vei îndrăzni tu oare să-ți întorci fața dela El, ori să te sustragi?

V. Intreita concupiscință pricinuită de păcatul original și adăogată cu fiecare din păcatele mele actuale stabilesc în mine elemente de moarte opuse v.eții lui Hristos. În măsura, în care ele se desvoltă, în aceea micșorează exercițiul acestei vieți. Totuși nu pot să-mi dauneze atâta timp, cât voința mea li se opune. Ba dimpotrivă, pot să o sporească atunci, când zelul meu răzbate victorios peste ele.

VI. Fără folosirea credincioasă a câtorva mijloace, mintea se întunecă și voința devine prea slabă pentru a coopera cu Isus. De aici micșorarea crescândă alui Isus întru mine și înaintarea spre *lânchezeulă*. Din lânchezeală pot ieși oricând dacă a) reîn-suflețesc în mine frica de Dzeu prin medita-tarea scopului meu, a morții, a judecării, a veșniciei, a păcatului etc. b) reînviindu-mi *căința* prin considerarea patimilor Domnului.

VII. Eu trebuie să mă tem în mod se-rios, că n'aș avea gradul de viața interioară, pe care mi-o cere Isus, când a) încetez să-mi sporesc setea de-a vieții prin Isus, sete care-mi trezește și dorința de-a plăcea lui Dumnezeu în toate și teama de-a-i displă-cea în ceva. Or, eu voi înceta nesmintit, dacă nu întrebunțez mijloacele cuvenite, mai cu seamă: meditația de dimineață, lit-urgia, sacramentele pocăinții și Euharistiei, orele canonice, examenul particular și ge-neral, lectura evlavioasă, sau dacă din vina mea aceste nu-mi folosesc. b) dacă nu posed minimum-ul de reculegere. Am nevoie de această reculegere pentruca în decursul ocupațiilor să-mi pot păzi inima într'o cu-rățenie și generozitate suficientă, potrivită să-mi transmită glasul lui Isus care îmi semnaleză elementele mortale și mă invită să le combat, acest glas să nu fie înăbușit. Acest minimum îmi va lipsi dacă întrelas: viața liturgică, rugăciunile săgetătoare, cu-minecăturile spirituale, deprinderea prezenței lui Dumnezeu etc.

VIII. Viața mea lăuntrică e cu totul echivalentă cu paza inimei: *omni custodia serva cor tuum, quia ex ipsa vita procedit*, înainte de toate păzește-ți inima, căci din ea țâșnește viața [Pilae IV. 23]. Pază îndatinată, calmă, fără încordare, hotărâtă, întemeiată pe recursul filial la Dumnezeu, îndepătată asupra impresiilor, intențiilor, in-clinărilor, cu un cuvânt asupra tuturor actelor lăuntrice sau externe: gânduri, sen-timente, vorbe, fapte.

IX. Hristos domnește într'un suflet atunci, când acela aspiră să-l urmeze serios, în

toate, cu dragoste. Două trepte în această urmare: a) Sufletul se răzuiește să se des-facă de fâpturi, fie că-i sunt pe plac sau nu. După pilda lui Isus nu caută decât voința Domnului. b) Sufletul se îndieaptă mai bu-curos spre ceea ce îngrozește firea omenească.

X. Oricare ar fi starea sufletului meu, Isus îmi oferă, dacă eu voiesc să mă rog și să fiu credincios harului său, toate mij-loacele de a reveni la o viață interioară care mi va dărui intimitatea Lui și-mi va permite să desfășor viața sa în mine.

XI. Dacă Dumnezeu îmi va cere să-mi aplic activitatea nu numai la sfințirea mea ci și pentru opere de apostolie, atunci îmi voiu făuri înainte de toate, în inima mea, aceasta convingere: Isus vrea și trebuie să fie însuși viața întreprinderilor mele. Sfor-țările mele ele singure nu valorează nimic, absolut nimic: *sine me nihil potestis fa-cere*, fără de mine nimic nu veți putea înde-plini. Ele nu vor fi folositoare și bine-cuvântate de Dumnezeu decât, dacă prin o adevărată viață lăuntrică eu le unesc în mod constant cu activitatea vivificantă a lui Isus. Sforțările mele vor deveni atot-puternice: *Omnia possum in Eo qui me confortat*, toate le pot în cel ce mă întă-rește. Dacă eforturile mele ar proveni dintr'o înlămurată încredere în puterile mele, în talentele mele, din dorința de suc-ces, ele vor fi respinse de Dumnezeu. De-parte de a zămisi în mine frică, această convingere va fi tăria mea. Și ce trebuință de rugăciune nu-mi va inspira ea, pentru a obține aceea umilință, care-i „comoara sufletului, asigurare a ajutorului lui Dum-nezeu și zălogul izbânzii operelor“.

Îchid cartea. Dacă'r fi tălmăcită în ro-mânește m'aș fi mărginit să te invit cu stă-ruință s'o citești și s'o meditezi. E o carte valoroasă. Aiurea mult răspândită și apre-ciată [în Franța s'au scos 165 mii de exem-plare]. De-o putere persuasivă uimitoare, n'o poți părăsi fără deplină încredințare despre necesitatea vieții interioare pentru fecunditatea apostolatului. În cuprinsul a 300 de pagini este desvoltat acest singur adevăr: activitatea exterioară a apostolului, dacă nu-i legată de-o adevărată viață lăun-trică, nu numai că rămâne sterilă și sub-redă dar devine o pacoste pentru păstor și păstorii deopotrivă, o nenorocire, un scan-dal revoltător. Nu fără motive puternice S. S. Piu X i-a decernat titlu de „cartea mea favorită“.

T. H.

Diverse.

Prea Sfinția Sa, Părintele Episcop, a început din nou drumul Apostoliei, plecând — precum anunțasem — la 26 August a. c. să cerceteze pe credincioșii și bisericile noastre din Munții Apuseni. Drumul parcurs până acum de marele nostru Arhiepiscop, „Episcop al vizitațiilor canonice”, a fost un nou prilej de adâncă reculegere sufletească pentru credincioșii cercetați, de deosebită mângâiere pentru Prea Sfințitul, de întăriri a credinței și de entuziaste manifestări religioase. Pretutindeni — conform informațiilor, ce le deținem până acum — Prea Sfințitul este întimpinat de profunda manifestare a dragostei credincioșilor săi iubiți și, în acest senz, drumul de până acum al Prea Sfințitului a fost un adevărat drum triumfal, în care se manifestă atât de eclatant conștiința și devoțiunea credincioșilor noștri, de pe toate plaiurile, față de Biserica Domnului și Apostolii săi. În deosebi în Abrud și în Câmpeni — la 29 și 30 August a. c. — au avut loc emoționante și înălțătoare manifestări de credință, și vizitațiile de aici au fost adevărate sărbători creștinești și naționale pentru scumpul nostru Moți din Țara lui Avram Iancu.

Asupra acestei vizitații canonice — în cadrele căreia, timp de două săptămâni, Prea Sfințitul va cerceta 18 comune, liturgisind, predicând și săvârșind și alte funcțiuni religioase în toate satele — vom reveni, publicând un raport detaliat.

În calea Apostoliei Prea Sfințitul este însoțit, dela centru, de Reverendisimul d. Dr. George Vidican,

canonic, Clarisimul d. Dr. Emilian Leményi, profesor de Teologie și de clericii absolvenți Teofil Costé și Nistor Murășanu.

Ultima stațiune o are Prea Sfințitul la 8 Septembrie în frunța noastră parohie Bistra, de unde, apoi, împreună cu suita sa, se va reîntoarce la Reședință în aceeași zi, urmând ca în 14 Septembrie a. c. la sărbătoarea Înălțării Sfintei Cruci, să pontifice sf. Liturgie arhierască la Mănăstirea Strâmbu, iar la 20 Septembrie să consacre, la dorința Înalt Prea Sfințitului Domn Mitropolit biserica nouă din parohia Țagu, din Arhidieceză.

† Dr. Silviu Voștinar

Abia s'au împlinit doi ani, de când s'a reîntors din Roma, pe când abia era la începutul activității sale zeloase și când începu să câștige aprecierea contemporanilor săi — cari din zi în zi legau noi și noi speranțe de zelul tînărului apostol — moartea a răpit din mijlocul nostru în ziua de 1 August a. c. și pe Dr. Silviu Voștinar, secretar episcopal în Lugoj, lăsând în urmă-i durere și adânci regrete.

Preot tînăr, animat de zelul sfânt preoțesc, ce numai Roma știe să-l înfiltreze în sufletele tinerilor săi leviți, Părintele Dr. Silviu Voștinar, dela început, își pusese tot entuziasmul și întreaga putere de muncă a tinereții sale în serviciul Bisericii și al Neamului prin apreciatele-i articole publicate în Sionul Românesc, Păstorul Sufletesc și în alte reviste și prin frumoasele sale cuvântări, rostite în cadrele mai multor misiuni populare.

Prin moartea sa se atinge o activitate, ce abia încolțise, tocmai acum

la aceasta răsăpantie a timpurilor și a moravurilor, când aveam, mai mult ca ori când, nevoie de preoți tineri, plini de entuziasm și voință inepușabilă, în via Domnului dela noi.

Atașându-ne și noi la doliul, ce a lăsat în urma sa, moartea Fratelui Dr. Silviu Voștinar, transmitem, și pe calea aceasta, cele mai adânc simțite condoleanțe Prea Sfințitului Alexandru al Lugojului și familiei adormitului în Domnul, care — deși tinăr — a lucrat atât de mult pentru mântuirea sufletelor.

Convinși, că activitatea sa zeloasă va fi continuată și din lumea cea de sus, unde stăruitor va interveni pentru îndreptarea relelor de pe pământ, îi zicem cu adânc regret:

**Fie-i țerina ușoară și memoria
binecuvântată!**

vb.

Căminul Studentelor „Sf. Maria“ Cluj.

Aviz

În căminul „Sf. Maria“ Cluj și în anul școlar 1931—33 se pot primi până la 100 studenți în următoarele condiții: taxă de întreținere (casă, masă) 20.000 Lei anual, plătită în 4 rate: I. la intrare, II. la 1 Decembrie, III. 1 Februarie, IV. Aprilie; în cazuri, foarte excepționale se poate achita și lunar.

Apoi taxă de amortizare 500 Lei uzarea mobilierului 500 Lei, taxă pentru baie 400 Lei.

Direcțiunea.

LA LIBRĂRIA DIECEZANĂ, Gherla

se află de vânzare

D E C R E T E L E

Conciliilor Provinciali I. și II

se află de vânzarea la **Librăria Diecezană**

Gherla. — Piața Unirii 13.

Prețul unui exemplar 100 Lei, plus porto postal.

Calea Ceriului. — Prețul 30 Lei.

Vie împărăția Ta. — Prețul 40 Lei.

Conducătorul. — Prețul 20 Lei.

Teologia Dogmatică volumul I. și volumul II. de I. P. S. Sa

Dr. Vasile Suciu.

Prețul unui volum 250 Lei, plus

porto postal, și Teologia Dogmatică Specială vol. I. Prețul 300 L plus porto și volumul II. Prețul 360 Lei.

Asortiment bogat de tot felul de rechizite cancelariale necesare pentru Oficiile protopopești și parohiale.

Protocol exhibitor, legat în pânză
280 Lei

Stropi de Rouă

de *Dr. Alexandru Nicolescu*, Episcopul Lugojului. — Prețul 100 Lei.

Minunile Lui Isus

Explicate în omilii, trad. de *Dr. George Fireza.* — Prețul 120.

Istoria unui Suflet

editura sf. Unire. — Prețul 100 Lei

Momente din Viața Bisericii unite în ultimi zece ani

de *I. Georgescu.* — Prețul 100 Lei.

Cărți de rugăciuni:

Mângâierea creștinului de Genț.

Prețul 80 Lei

Toate cărțile se vând în prețul indicat iar porto se poate plăti și ulterior.